

Mr. Hommersom

Mr. Frits Hommersom heeft zich in zijn juridische praktijk gespecialiseerd in watersportzaken. In de Waterkampioen brengt hij veel voorkomende en opvallende zaken onder de aandacht.

De zaak van: de kleine lettertjes...

Hoe goed je ook denkt te zijn verzekerd, de schade wordt niet altijd 'zomaar' uitgekeerd. De verzekeraar beroept zich op de kleine lettertjes. Wat te doen bij onvrede hierover?

Wat voorbeelden: meneer Zuid constateert – na twee weken afwezigheid – dat er water in de motor van zijn sloep is geraakt; meneer De Vries treft zijn

boot in half gezonken toestand aan in de jachthaven; meneer Van Buren blijkt vorstschade aan zijn motor te hebben, en mevrouw Redder stapt ongelukkig aan boord, valt in het water, en haar schip loopt kilometers verder op de basaltblokken van de dijk. Zij dachten allemaal dat zij goed verzekerd waren en hun schade zonder problemen zou worden uitgekeerd. Maar nee... De (verschillende) verzekeringsmaatschappijen beriepen zich op clausules in de polisvoorwaarden die in hun ogen de aansprakelijkheid voor schade (en dus de verplichting tot uitkeren) uitsloten.

Bij de heer Zuid werd gezegd dat hij het schip minimaal drie weken (in plaats van twee) onbeheerd zou hebben achtergelaten en dat hij daarom niet als 'goed huisvader' zou hebben gehandeld. Bij meneer De Vries concludeerde een expert dat er lekkage zou hebben plaatsgevonden via het binnengland door het niet aandraaien van de vetpers. De verzekeraar zei dat er dus geen sprake was van voldoende zorg/onderhoud. Bij de vorstschade werd gesteld dat meneer Van Buren het schip niet goed zou hebben geprepareerd voor de winter - terwijl hij dit zelfs had uitbesteed en de betreffende werf dit kon bevestigen. Bij mevrouw Redder vond de verzekeraar dat er sprake was van opzet/grove schuld en dat ze zeer nalatig was geweest in de manier waarop zij aan boord stapte. Het gemeenschappelijke gevoel bij deze booteigenaren was: het lijkt wel alsof de verzekeraars naar excuses zoeken om niet te hoeven uitbetalen.

Bij elke scheepsverzekering horen de zogenaamde polisvoorwaarden, de welbekende 'kleine lettertjes'. Veel watersporters echter denken dat het 'wel goed zit' en laten na deze voorwaarden zorgvuldig te bestuderen.

Polisvoorwaarden hebben breed geformuleerde clausules opgenomen waar verzekeraars regelmatig een beroep op doen. Een die vaak wordt

aangehaald is dat schade als gevolg van een geleidelijk inwerkend proces (corrosie) is uitgesloten. Maar wat als door een ondeugdelijk aangesloten anode je hele speedboot als een reusachtige anode functioneert, en gecombineerd met een ligplaats - omgeven door stalen schepen-, de aluminium staartstukken van je motor er binnen drie maanden als bloemkolen uitzien? In die zaak maakte verzekeraar het wel heel bont door te zeggen dat er sprake was van een 'plotseling optredend geleidelijk inwerkend proces'. Hierover is het laatste woord nog niet gezegd...

Bent u nu als verzekerde volledig machteloos in deze gevallen? Gelukkig niet! Bijna alle verzekeringsvoorwaarden voorzien in een protocol bij een geschil over de schade. Vaak schakelen verzekeraars een expert in om hun standpunt te onderbouwen. Wanneer u het niet eens bent met zijn bevindingen, hebt u doorgaans het recht om een contra-expertise aan te vragen. Ook wanneer in een dergelijk protocol niet is voorzien, geldt in de wet dat 'wie stelt, moet bewijzen'. Wanneer de verzekeraar zegt dat u nalatig bent geweest, moet de verzekeraar dat wel hard maken. Als u met behulp van een expert kunt aantonen dat u het noodzakelijke onderhoud hebt gepleegd en alle voorzorgsmaatregelen hebt getroffen, bent u zeker niet kansloos in uw geschil met de verzekeraar.

U hoeft overigens niet meteen naar de rechter te gaan. Als de verzekeraar is aangesloten bij het KiFiD, kunt u het geschil bij de ombudsman verzekeringen indienen. Deze zal een (al dan niet bindend) oordeel geven. Kortom: leg u niet altijd meteen neer bij de eerste reactie van de verzekeraar. Staat u in uw recht, vecht het dan aan. Door nog een keer naar de zaak te kijken, zijn verzekeraars vaak bereid om - al dan niet uit 'coulance' - toch tot een regeling te komen.

Zij dachten
allemaal dat ze
goed verzekerd
waren